

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **J. B.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 6. 2014, č. j. X, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 18. 3. 2015, č. j. 41 Ad 21/2014 - 24,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal proti shora označenému rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Na výzvu soudu učiněnou přípisem ze dne 22. 5. 2015, č. j. 1 Ads 93/2015 - 13 stěžovatel soudu doložil plnou moc ze dne 29. 5. 2015, kterou zmocňuje JUDr. J. K., pro zastupování v řízení o kasační stížnosti.

[2] Tato plná moc však požadavkům § 105 odst. 2 s. ř. s. nevyhovovala. Advokátem ve smyslu českých procesních předpisů je totiž třeba dle § 4 zákona č. 85/1996 Sb. o advokacii rozumět toho, kdo je zapsán v seznamu advokátů vedeném Českou advokátní komorou. Za splnění podmínek zákona o advokacii může v řízení před soudem účastníka zastupovat i advokát z jiného členského státu Evropské unie. Takový advokát je však povinen v souladu s § 35g tohoto zákona používat při poskytování právních služeb profesní označení svého domovského státu. Vždy se ale musí jednat o osobu, oprávněnou poskytovat právní služby ve svém domovském státě. Kontrolou seznamu advokátů vedeného Českou advokátní komorou soud zjistil, že v něm stěžovatelem zplnomocněný JUDr. J. K. zapsán není. Tato osoba není ani v seznamu advokátů Slovenské republiky, ani v plné moci neuvedla žádné profesní označení poskytovatele právních služeb v jiném členském státě.

[3] Nejvyšší správní soud proto stěžovatele usnesením ze dne 8. 7. 2015, č. j. 1 Ads 93/2015 - 17, vyzval: *„aby ve lhůtě 2 týdnů od doručení tohoto usnesení buďto předložil soudu plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo aby ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právníké vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.“* Současně ho poučil o možných procesních důsledcích nevyhovění dané výzvě.

[4] Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 13. 7. 2015. Stěžovatel na něj však dosud nereagoval. Přes výzvu k odstranění nedostatku zastoupení tedy nepředložil ve stanovené lhůtě plnou moc udělenou advokátovi, ani nedoložil, že by sám měl vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie. Povinné zastoupení advokátem (případně vlastní vysokoškolské právnické vzdělání stěžovatele) je přitom podmínkou řízení o kasační stížnosti, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat.

[5] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro nesplnění podmínky řízení na základě § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. užitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s.

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. srpna 2015

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu